

Egenintressen styr i EU-parlamentet

Reaktionen på Europaparlamentets nej till fiskerivalet med Marocko i december blev ganska våldsamt på sina håll. I Spanien var tidningarna fulla med historier om fiskare som blev av med sina inkomster, spanska regeringen krävde miljonkompensation från EU, Marocko varnade för ”allvarliga konsekvenser” för utrikesrelationerna och jag, personligen, blev ställd mot väggen under ett möte med företrädare för den europeiska långdistansflottan. Varför gör man utrikespolitik av just fiske på detta sätt, undrade man? Varför fiskerivalet, och inte alla andra avtal som EU har med Marocko? EU:s jordbruksavtal, där jordbruksprodukterna kan komma ifrån Västsahara, där är det ingen som protesterar, hävdade man: parlamentet är hycklare!

Jag försökte förklara, att åtminstone för mig var det samma sak, och att parlamentet också debatterar och granskar den legala grunden för det föreslagna frihandelsavtalet med Marocko angående jordbruksprodukter. Detta faktum svalkade av åtminstone några av de upprörda känslorna under mötet.

Nu, med facit i hand, är resultatet av de två omröstningarna värda att fundera djupare över. Fiskerivalet avlogs av parlamentet i december, men jordbruksavtalet som vi röstade om bara två månader senare gick faktiskt igenom – om än med väldigt många röster emot. Men, tyvärr, en analys av röstsiffrorna visar att de flesta inte röstade nej på grund av Västsaharafrågan, utan av rent protektionistiska skäl.

Frihandelsavtalet skulle nämligen göra det lättare för billiga marockanska tomater att komma in på den europeiska marknaden, och det tycker inte EU:s bönder om. Vissa av mina kolleger, som alltid ser

som sin uppgift att skydda bönder eller fiskare, röstade alltså ja till fiskerivalet (för att skydda spanska fiskare) och nej till jordbruksavtalet (för att skydda spanska bönder). Eftersom ledamöter som tidigare varit ”motståndare” i fiskerivalets fråga plötsligt hamnade på samma sida i jordbruksavtalsfrågan uppstod en del intressanta missförstånd. En spanjor röstade för jordbruksavtalet i utskottet, för att debatten där handlade om Västsahara, medan han sedan intensivt argumenterade emot det i plenum, där debatten mest handlade om dumpade priser på tomater. Sammantaget, när man jämför röstsiffrorna, står det i alla fall klart att de flesta som röstade nej till fiskerivalet förmodligen inte gjorde det på grund av Västsaharafrågan, utan snarare på grund av de ekonomiska och miljömässiga argumenten emot det.

Detta betyder inte att rösten emot fiskerivalet var en bortkastad sådan, absolut inte. Sanningen är att den satte hela parlamentet i gungning, och den har gjort så att både frågan om fiskerivalet och Västsaharafrågan har klättrat högt upp på dagordningen. Många nationella parlament, t ex Sloveniens och Österrikes har börjat intressera sig för frågan, och helt säkert har den skapat ökad press på den marockanska regeringen. Kommissionen förhandlar just nu med Marocko om ett nytt avtal, och ur min synvinkel kan ett sådant endast godkännas om det exkluderar västsahariska vatten, samt naturligtvis inte på något sätt bidrar till överfiske.

Följetongen fortsätter, och jag kan bara lova en sak angående Europaparlamentet: Det följer sin egen logik.

ISABELLA LÖVIN

Isabella Lövin
EU-parlamentariker (Miljöpartiet)